

శుచిలేనిది సత్పురుషదర్శనం లభించదు

మహాభారతము లోని కథ

వేదప్రవర్తకుడైన పైలమహర్షికి ఉదంకుడను ఉత్తమ శిమ్యుడుండిడివాడు. అతడు బ్రహ్మతేజస్సు కలవాడు మహాతపస్సంపన్నుడు. గురుదేవతో అనుగ్రహం వలన అణిమార్యసిద్ధులు జ్ఞానము పొందిన మహానుభావుడు ఉదంకుడు.

ఒకరోజు గురుపత్తి అతనికి ఒకకార్యమును అప్పచెప్పినది "నాయనా! మనదేశ మహారాజైన పౌష్యుడు ధర్మాత్ముడు. ఆయన ధర్మాత్ము ఉత్తమురాలు. ఒక వ్రతము చేయటానికి నాకు ఆ సాధ్వి కుండలాలు కావాలి. ఆమెను అర్థించి అని తీసుకొనిరా". గురుపత్తి ఆజ్ఞను శిరసావహించుటకై ఉదంకుడు వెంటనే ధర్మాత్ముడైన పౌష్యమహారాజు వద్దకు బయలుదేరినాడు. దారిలో అరణ్యమార్గములో వెళుతుండగా ఒక మహాప్రభుము మీదనున్న దివ్యపురుషుని చూచినాడు. అతడు సూర్యుని వలె వెలిగిపోతున్నాడు. ఆ దివ్యపురుషుడు ఉదంకునికి అనుగ్రహముతో పవిత్రమైన గోమయమును ఆరంచుటకు ఇచ్చెను. అమృతప్రాయమైన గోయమును భుజించి గురుపత్తి ఆజ్ఞ త్వరగా నెరవేర్చుటకై ఆ మహాపురుషుని వద్ద సెలవు తీసుకొని పౌష్యుని రాజ్యమును చేరుకున్నాడు.

పౌష్యుడు ఉదంకునికి యథావిధి సత్యాగ్రాలు చేసి రాకకు కారణమేమియో తెలుపుమని ఉదంకుని ప్రార్థించినాడు. ఉదంకుడు తన గురుపత్తిగారి ఆజ్ఞను రాజుకు తెలిపినాడు. "అహో! లోకశ్రుయస్సును కోరే మీవంటి తాపసులను నేనించుటకంటే అదృష్టమేమున్నది? మహానుభావా నా రాణి వద్దకు వెళ్ళి నా మాటగా చెప్పి కుండలములను తీసుకొనుము" అని పౌష్యుడు చెప్పినాడు. వెంటనే ఉదంకుడు మహారాణిగారి మందిరమును చేరుకున్నాడు. కానీ ఆయనకు ఎక్కడా పౌష్యరాణి కనబడలేదు! తరిగివచ్చి "రాజు! నాకు మహారాణి కనబడలేదు. నీవే ఆ కుండలములను తెప్పించి ఇప్పు" అని అడిగినాడు.

అప్పుడు పౌష్యమహారాజు ఇలా అన్నాడు "భూవినుత! నీవంటి త్రిభువన పావనుని ఆశుచివి అని ఎట్లు అనగలను? నా రాణి మహాపత్రివ్రత కావున అశుచులకు కనబడదు". ఉదంకుడు ఎందులకు తనకు ఆశుచి వచ్చినదో ఆలోచించినాడు. తాను గురుపత్తి కార్యమును త్వరగా పూర్తిశేషే తొందరలో ఆ మహాపురుషుడు ఇచ్చిన గోమయాన్ని భుజించిన తరువాత ఆచమించలేదని గుర్తుకు వచ్చినది. వెంటనే కాళ్ళా చేతులు అన్ని కడుక్కుని కేశవ నామాదులతో ఆచమనము చేసి శిచియై మహారాణి అంతఃపురమునకు వెళ్ళినాడు. అక్కడ యథాస్థానములో మహారాణిని చూసి ఆమె పాతివ్రత్య మహాత్మ్యమునకు ఆశ్చర్యపోయి "మహారాణే! మా గురుపత్తి వ్రతార్థము మీ కుండలములు కోరి వచ్చినాను" అని ప్రార్థించినాడు. ఆ పతివ్రతామతల్లు తన కుండలములు ఇట్టి తాపసులకు ఉపకరిస్తున్నాయని సంతోషించి ఉదంకునకు కుండములను ఇచ్చి పంపివేసినది.

పిల్లలూ! ఈ కథలోని నీతిని మరొక్కుమాఱు చూద్దాము:

శుచిత్వము సత్పురుషుల సందర్భమునకు ప్రథమ సోపానము. ఉదంకుడు భోజనము తరువాత తొందరలో ఉండి కాళ్ళుకడుక్కుని ఆచమించనందున ఎంతగొప్పవాడైనా ఆయనకు పతివ్రత అయిన పౌష్యరాణి కనబడలేదు. కావున మనమన్ని వేళలా ముఖ్యముగా సత్పురుష, దైవ సందర్భమునకు వెళుసప్పుడు శుచిగా ఉండవలయును. ఇదే కారణముగా అర్పునుడు, అశ్వత్థామ బ్రహ్మస్తుపుయోగమునకు ముందు శుచులై మంత్రపుయోగము చేసినారు (ద్వాపదీదేవి కథ చూడండి). బకాసురుని యుద్ధమునకు ముందు భీమసేనుడు ఆహారము భుజించి శుచిత్వమునే యుద్ధముచేసినాడు (బకాసురవధ కథ చూడండి). అవంతీరాజు, విక్రమార్గుడు పుష్పరిణిలో స్నానము చేసిన తరువాతనే కాళీ ఆలయములోకి ప్రవేశించినారు (విక్రమార్గుని కథ చూడండి).